

متن پرسش

سلام: اگه اینطور که من فک می کنم باشه؛ یه حساب سر انگشتی که بکنیم می بینیم این خلقت خدا (خلقت بشر و زمین و اسمونا و ...) چقدر خلقت غم انگیزی بوده، چرا که اکثراً جهنمی شدن، و این اکثراً خیلی اکثرنه، خیلی به اون صورت که شاید یک میلیونیم درصد انسان ها رستگار شدن و اکثراً حتی حرف خدا رو نشنیدن چه برسه بخوان عمل کنن یا نه، اون از زمان پیامبران، و این از زمان پیامبر خاتم (سلام الله علیه و آله) که وقتی با زهر شهیدش کردن چهل نفر آدم نبود با امیرالمومنین (علیه السلام) بمونه و این از زمان ائمه (علیهم السلام) که بیشتر در حصر و زندان بودن و این هم از زمان غیبت که دیگه هیچی، هزار سال گذشته تازه یه کشور بالاخره اومده میگه یا مهدی ... و تو این مدت خلقت میلیارد ها میلیارد مردن و اونجور که معلومه اکثراً باید برن جهنم، همین الانم یه نگاه بندازیم، شاید یه میلیون تو ایران چند هزار نفر از کشورای دور و ور ادمای بهشتی باشن... جهنم چقدر شلوغ تر خواهد بود از بهشت!!!! غم انگیزه. هر چند پایان قطعا بسیار بسیار خوشی خواهد داشت، ولی این خوشی نهایت به هدایت چند نفر می انجامه؟! در مقابل اون تقریباً هیچ نیست!؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: موضوع را می توان از زاویه ی دیگری که خداوند «هادی» است نگاه کرد و این که حضرت حق چگونه نور هدایت خود را در طول تاریخ به صورت های مختلف ظهور داد تا انسان هایی که طالب هدایت الهی هستند، محروم نباشند و هرکس به هر اندازه ای که طالب هدایت است از هدایت الهی بهره مند گردد. در این صورت معلوم نیست خیلی ها جهنمی باشند. در همین تاریخ خودمان چند نفرند که واقعاً اراده کرده اند در مقابل حق بایستند؟ اکثراً جاهل اند و نه مغرض. موفق باشید